

Nationell tjejskådarträff vid Hornborgasjön 1-3 april 2011

Nästan hela gänget samlat.

43 skådare och 77 arter bjöd skådarträffen vid Hornborgasjön den 1-3 april. En resa arrangerad av nätverket Rapphönan i samarbete med SOF. Syften var att skapa nya kontakter och för att främja tjejs skådande.

Fredag kväll med reströtta, smörgåsätande nya skådarbekantskaper i en småvarm matsal på Skövde vandrarhem. Förväntan och nyfikenhet i luften. Ett sorl av småprat kring borden bryts när Gigi Sahlstrand inleder helgen. Gigi, grundare till nätverket Rapphönan för kvinnliga skådare, berättar om bakgrunden till resan och om Rapphönan tillsammans med Eva Stenvång Lindkvist. Anette Strand, från SOF uppmanar alla tjejer att vara aktiva i fågelklubbarnas styrelser och att också bli medlemmar i SOF. Helgens program presenteras av Lotta Berg, med stor kunskap om de lokala fågelbegivenheterna, innan Kent-Ove Hvass visar bilder och berättar om fågellivet runt Hornborgasjön.

Vi bryter upp tidigt, men några passar på att ta ett glas fredagsvin innan läggdags.

Stämningen var på topp och en härlig förväntan fanns inför helgen.

Klockan sju på lördag morgon sitter alla på plats i bussen, inte en minut efter utsatt tid. I den grådisiga morgonen bär det av till Vadboden/Trandansen där det fullkomligt kryllar av tranor, gäss och änder. Isen ligger kvar på sjön och det ser riktigt kallt ut åt svanarna där ute på isen. Vi börjar vid Vadboden där vi bl.a. ser tranor (14.400 st), grågäss, kanadagäss, ett par bläsgäss, massa bläsänder och några stjärtänder. Ute i pilruggarna sågs en havsörn och ett par storskarvar och några hägrar sitta och huttra.

Hornborgsjön Foto: Lotta Berg

*1000-tals sångsvanar rastar även vid Hornborgasjön.
Foto: Kent-Ove Hvass*

Efter Vadboden och Trandansen, där det var helt knökfullt av såväl inbitna skådare som fikaturister och husbilar, tog bussen oss vidare till Löfwings i Sätuna, där en härlig sopplunch intogs efter att vi tittat på en och annan fågelmålning. Efter lunchen var det dags för ringmärkning vid Hornborgasjöns fältstation, där några fick se en järnsparv som fastnat i näten.

Ute vid fågeludden låg också isen, men där sågs bl.a. storskrake och salskrake. Sedan drog vi vidare till ett ruskigt blåsigt Ytterberg som efter rundvandring bjöd ängspiplärka, sävsparv och årets första sädesärlor på dyngstacken vid bussen innan den rullade vidare till Herrtorps qvarn för middag.

En kort titt vid omgivningen vid Herrtorps qvarn innan middagen.

Kvällen tillbringades vid Trandansen där vi såg tranorna flyga in för kvällen och fick kunnig guidning av Claes Hermansson. Han berättade om ringmärkningssystemet med färgringar på tranornas ben, om tranornas flyttmönster och vanor. Just när skymningen gjorde det svårt att se något riktigt bra i kikaren så dök den äntligen upp – mindre sångsvan! Hågade tjejer for i kvällningen tillbaka till Herrtorps qvarn för kryssarskål medan andra åkte direkt till vandrarhemmet för att ladda inför söndagsmorgonen.

Skövde skjutfält bjöd på härligt orrspel!

Söndag morgon är Skövde skjutfält första anhalt. När vi kommer dit står redan en buss med stockholmsskådare där och i andra änden av skjutfältet håller ett gäng danskar till. Här var det valuta för skådarpengarna – 23 orrtuppar och en höna ute på fältet! Som grädde på moset fick vi också se en mindre sångsvan flyga över tillsammans med ett gäng ”vanliga” sångsvanar. Vajert!

Skövde övningsfält nästa, dit vi följdes åt med Stockholmsbussen för att locka fram trädlärkan. Och visst kom den fram och sjöng för oss! Resten av förmiddagen tillbringades vid sjön Östens fågeltorn med omnejd där det fanns flera flockar med sädgäss och några unga bläsgäss. Roligt att flera tillfällen i rad få se alla teckningar och repetera för inläringen.

Vid sjön Östen

Söndagslunchen avnjöts vid Varnhems klosterruin i vackraste Arn-riket. En vaniljbulle senare satt vi alla i bussen på väg till Hornborgasjöns utlopp där vi bespetsade oss på doppingar av alla slag. Den mjölkvita dimman skrämde hem några av oss tidigare än planerat. De som höll ut belönades med bobyggande svarthalsad dopping när dimman lättade. Med tjock vit dimma, is på stora delar av sjön och döda, kala grenar med skarv ute i sjön, var det lätt att se det som i en skräckfilm...En fiskgjuse, en tornfalk och ca 30 knölsvanar förgyllde också vår sista anhalt för helgen.

Dimman låg tät vid Hornborgasjöns utlopp.

Om resan var lyckad? Ja, det var många reserver som inte ens kom med. Och nog kände jag att jag fått råg i ryggen och befäst och utökat min fågelkunskap. Dessutom är det så himla kul att få träffa andra tjejer med samma intresse och där det inte spelar någon roll vad man gör när man inte skådar. Finns det sån tid förresten?

Text: Elin Dahlman, RapphönanVästmanland
Foto och bildtext: Gigi Sahlstrand